

КВІТЕНЬ 2025

04 (246)

Світло Марії

ПРИНОСИТИ ІСУСА – СВІТЛО МАРІЇ

Послання Богородиці, Цариці миру,

25 березня 2025

» *Д*орогі діти! У цей благодатний час, коли ви покликані до навернення, заохочую вас, дітоньки: пожертвуйте Мені ваші молитви, страждання і сльози за навернення сердець, які далеко від Серця Мого Сина Ісуса. Моліться зі Мною, дітоньки, бо без Бога не маєте ні майбутнього, ані життя вічного. Люблю вас, але не можу допомогти вам без вас. Тому скажіть Богові ТАК. Дякую вам, що відповіли на Мій заклик“.

(Із Церковним погодженням)

Перша субота місяця - день,
коли ми духовно єднаємося: молимося Розарій,
роздумуємо над Словом Божим, беремо участь
у Святій Месі, поклоняємося Пресвятим
Дарам,
роздумуємо над темами, порушеними в газеті
«Світло Марії». Наша наступна молитовна
зустріч відбудеться в суботу, 5.4.2025 р.
Цього місяця будемо молитися за тих, котрі
далеко від Ісуса.

ЧИТАЙТЕ В ЦЬОМУ НОМЕРІ:

ПОЖЕРТВУЙТЕ МЕНІ ВАШІ МО-
ЛИТВИ, СТРАЖДАННЯ І СЛЬОЗИ

4

о. Любо Куртович

ЖЕРТВУВАННЯ
СТРАЖДАННЯМИ
Терезія Ґажійова

6

МОЛІТЬСЯ ЗІ МНОЮ
Послання на тему

8

ПРОСЛАВЛЯТИ
І ХВАЛИТИ БОГА
о. Славко Барбарич, OFM

9

“ДЯКУЮ ЗА ТВОЄ «ТАК».”
Свідчення

12

ОГОЛОШЕННЯ

14

ФОТОГАЛЕРЕЯ

16

ІНТЕРНЕТ-ЧАСОПИС

ЩОМІСЯЧНИЙ ДУХОВНИЙ ІМПУЛЬС
ДЛЯ МОЛИТОВНИХ ГРУП ТА ЛЮДЕЙ, ПОВ'ЯЗАНИХ
ЗІ СПІЛЬНОТОЮ “СВІТЛО МАРІЇ”

*Поширення цього видання без змін
(цілком) дозволяється
і вітається. При копіюванні
окремих частин та їх викори-
станні в іншому контексті
редакція часопису залишає
за собою право узгодження.
Виходить напередодні першої
суботи місяця. Згідно з декретом
папи Урбана VIII і постановою
II Ватиканського собору,
автор заявляє, що не має наміру
випереджувати офіційного
визнання Церкви, якій повністю
підкоряється. Такі слова, як
"об'явлення", "чудо", "послання"
і т.д, уживаються в газеті
в значенні особистого свідчення.*

Запрошуємо підписатися на часопис:

www.svitlomariji.com.ua

E-mail: gospa3@gmail.com

ПОЖЕРТВУЙТЕ МЕНІ ВАШІ МОЛИТВИ, СТРАЖДАННЯ І СЛЬОЗИ

Ми знаходимося в середині Великого посту, на шляху до Великодня. У цей період Великого посту звучить заклик до навернення та зміни напрямку життя, який прагне наблизити нас до Бога. Існує багато закликів і послань Богородиці, які закликають нас до навернення. Період Великого посту, в якому ми перебуваємо, є періодом церковного року, який дозволяє нам зростати у вірі. Якщо Різдво, Великдень і П'ятидесятницю ми святкуємо, то Великий піст ми проживаємо. Великий піст є відомий як зречення. Зречення - означає аскетизм, який є різновидом пізнання або свободи, або вправлення та виховання нашої волі, щоб привести своє життя до миру та порядку. Великий піст хоче зробити нас володарями наших поривів і турбот.

О. ЛЮБО
КУРТОВИЧ

У цьому посланні Богородиця заохочує нас думати не лише про себе, але й про інших людей, особливо тих, які віддалилися від Ісуса. Папа Франциск сказав нам на загальній аудієнції 16 грудня 2020 року: «Той, хто молиться, ніколи не відвертається від світу. Якщо молитва не збирає радощів і смутку, надії і тривоги людства, вона стає «декоративною» діяльністю, поверхневим, інтимним ставленням, чистою акторською діяльністю».

Діва Марія, сповнена благодаті і цілковито приналежна своєму Синові Ісусу, потребує наших молитов, страждань і сліз, які Вона представить Господеві, щоб Він своєю

благодаттю творив чудеса в нас і в інших. Наша молитва повинна дозволити Богу охопити нас, благословити нас, а потім зламати нас і дати нам вгамувати голод у серцях людей. Кожен християнин покликаний стати хлібом, який ламається і ділиться в Божих руках.

Ми не можемо змінити і повернути інших людей, тільки Бог може. Але ми можемо впливати на інших, не вказуючи їм, як мають повернутися, а своїм життєвим прикладом. Наше життя та переживання віри мають величезну силу впливати на інших.

У своєму Щоденнику свята Фаустина пише: «Одного разу, коли мене певна особа попросила молитися за неї, 599 коли я зустрілася з Господом, сказала Йому такі

слова: Ісусе, я особливо люблю ті душі, які Ти любиш, а Ісус відповів мені такими словами: А Я наділяю особливими ласками ті душі, за яких ти Мене просиш» (Щоденник 599).

У заступницькій молитві, в молитві за інших є велика сила перед Богом. Ми всі є частиною одного тіла, як навчає нас Церква. Свята Фаустина вірно заступалася за душі, жертвувала свої пости та страждання за заблукані душі.

Ми можемо молитися за інших, лише якщо ми готові померти для себе, щоб зростати в любові до інших. Молитва за інших очищає нас від егоїзму, обмеженості та закам'янілості серця, і таким чином ми дозволяємо Богу творити Його дивовижні діла в нашому житті та житті наших ближніх.

Молитва. Діво Маріє, дякуємо Тобі за те, що Ти є з нами і заступаєшся за нас перед Своїм Сином Ісусом. Ти разом із ранньою Церквою була наполегливою та з'єднаною в молитві, очікуючи Ісусової обітниці Святого Духа. Твоє Материнське безгрішне Серце не перестає любити і заступатися за нас, дітей Твоїх. Випроси також для нас ласку в и тр и в а л о с т і, відкритості серця для Господа, покірною слугинею якого Ти була і залишаєшся. Просимо Тебе, принеси наші молитви, страждання, жертви і сльози за всіх тих, хто відступив від Бога, в Якому є єдиний сенс і повнота життя. Нехай наші серця очищаються молитвою і наповнюються любов'ю до інших, щоб ми могли бути терпеливими і наполегливими в молитві. Амінь.

ЖЕРТВУВАННЯ СТРАЖДАННЯМИ

ТЕРЕЗІЯ
ГАЖІЙОВА

Марія закликає нас до співпраці. У кожному її слові відчуваємо Материнську любов і турботу про всіх Своїх дітей. Уявіть собі матір, яка однаково любить усіх своїх дітей, однаково піклується про них, але деякі з них віддаляються від Ісуса. Тоді увага матері найбільше зосереджена на тій дитині, якій загрожує небезпека.

Мати просить інших дітей, які перебувають на правильному шляху, допомогти братові чи сестрі, які впали в гріх. Кожна людина на землі є дитиною Марії. Мати хоче, щоб усі вони були врятовані. Її Материнське серце кровоточить, коли Вона бачить нас, Своїх дітей, у наших гріхах і далеко від Ісуса.

Вона показує нам шлях Ісуса й вихід, щоб забрати тих, хто впав, на небо – жертвуватись за них. Ісус

сказав: «Ніхто неспроможен любити більше, ніж тоді, коли він за своїх друзів своє життя віддає» (Йо. 15:13). Кожен із нас страждає. Страждання – це таємниця. Іноді воно болюче, нестерпне й без віри в Бога доводить нас до відчаю. Віра допомагає нам у нашому болю. Біль, прожитий і відданий Богові, спасає, приносить мир. Марія у Своїх посланнях про страждання говорить нам: «Я свій біль ховала любов'ю, але

ви, діти мої, маєте багато питань. Не розумієте болю. Не розумієте, що через Божу любов маєте прийняти біль і зносити його. Його досвідчить кожна людська істота меншою чи більшою мірою. Але з миром у душі й у стані ласки існує надія. (...) Апостоли моєї любові, ви, які терпите, знайте, що ваші болі стануть світлом і славою. Діти мої, допоки зносите біль, допоки терпите, небо входить у вас і ви

всім навколо себе дає трохи неба та багато надії» (02.09.2017).

Жертвувати стражданням не означає вдавати, що воно нас не болить. Марія вчить нас ховати страждання в любові. Але коли ми страждаємо, скажімо Їй: «Мамо, це дуже важко, мені боляче, але я віддаю це Тобі, щоб здійснилися Твої наміри». Кілька років тому, під час Великого посту, Вона закликала нас молитися за важкохворих, щоб вони прийняли свої страждання і віддали їх Богові для спасіння душ. А також молитися Славні Таємниці Розарію на колінах біля підніжжя хреста. Таким чином наш погляд спрямовується у вічність.

Жертва не обов'язково має бути лише великим стражданням. Це також може бути маленьке, щоденне самозречення, спокійно перенесені незручності, прощення, терпіння у випробуваннях, творення добра без очікування винагороди. Кожна жертва має цінність, коли вона

поєднана з любов'ю і спасає душі.

Марія потребує нас зараз там, де ми є, і такими, якими ми є. Вона повторює нам, що Вона з нами в житті, у болю, у стражданнях і в любові. Вона допомагає нам сказати Богові «так», тобто щомиті приймати рішення на користь любові, що б не сталося. Тільки любов має силу привести нас до вічного життя.

М о л и т в а .
Маріє, дякуємо
Тобі за Твоє

ведення. Допоможи нам краще співпрацювати з Тобою. З вдячністю жертвуємо Тобі наші сльози, наші молитви, наші страждання за тих, хто далеко від Ісуса. З Тобою ми повторюємо наше «так» Богові. Амінь.

Моліться зі Мною

- ◆ «Закликаю вас бути зі Мною в молитві в цьому благодатному часі, коли бореться темрява проти світла».
- ◆ «Моліться зі Мною за нове життя всіх вас». 25.05.2020
- ◆ «Дорогі діти! Моліться зі Мною за мир, бо сатана хоче війни та ненависті в серцях та народах». 25.01.2023
- ◆ «Дорогі діти! В цей благодатний час моліться зі Мною, щоб добро перемогло в вас і навколо вас». 25.03.2024

ПРОСЛАВЛЯТИ І ХВАЛИТИ БОГА

Отець **СЛАВКО
БАРБАРИЧ**

Як тільки буде досягнуто сопричастя через прощення, настане новий крок у житті окремої людини, сім'ї та спільноти, а потім і світу, а саме те, що люди прославлятимуть Небесного Отця. Коли люди побачать добрі вчинки, тоді слава і хвала, визнання і всяке благо буде линути із людських сердець. Добрі вчинки, прощення, виявлена через нього любов і нова єдність обов'язково народжують радість і мир, прославу і хвалу, і благословення Бога Отця в Ісусі Христі через Святого Духа.

Святий Павло прагнув постійного благословення і хвали Бога. У своєму листі до колоссян він під натхненням пише: «Вдягніться, отже, як вибрані Божі, святі й любі, у серце спочутливе, доброту, смиренність, лагідність, довготерпеливість, терплячи один одного й прощаючи одне одному взаємно, коли б хтось мав на кого скаргу. Так, як Господь простив вам, чиніть і ви так само. А над усе будьте в любові, що є зв'язок досконалости, і нехай панує в серцях ваших мир Христовий, до якого ви були покликані, в одному тілі, та й будьте вдячні.

Слово Христове нехай у вас перебуває щедро: навчайтесь у всякій мудрості й напоумлюйте одні одних, співаючи Богові з подякою від свого серця псалми, гимни та духовні пісні. І все, що б ви тільки говорили й робили, — все чиніть в ім'я Господа Ісуса, дякуючи Богові Отцеві через нього.» (Кол 3:12-17)

Через це прохання ми, безумовно, можемо перевірити нашу молитву і змінити причину молитви, якщо вона не є правильною. А саме, нам дуже легко сприймати молитву лише як час, коли ми, використовуючи певні зразки, просимо Бога про наші потреби. Багато християн не знають інших молитов, крім молитви прохання, в якій вони про щось просять. Якщо вони будуть вислухані, вони є задоволені, але багато хто, навіть коли вислухані, залишають і такий вид молитви.

Участь у Месі та продовження оживлення Меси для інших та з іншими у нашому пов-

сякденному житті зобов'язує нас постійно дякувати Богові та віддавати Йому хвалу за всі Його блага, за всі Його ласки, навіть за хрести та труднощі, тому що вірою ми знаємо, що все обертається на наше добро, коли ми прославляємо Бога та любимо Його. Дякувати, прославляти та хвалити – це вияви нашого ставлення до Бога, а це найглибші вияви віри та любові, тому що хто любить Бога і хто вірує в Бога, той завжди знатиме і ніколи не забуде, що все, що він має і є, походить від Бога. Все добре, все прекрасне, все благородне, всі дари, все це походить від Нього і все заслужене Його любов'ю. Іншими словами, щоб продовжувати прославляти, хвалити і дякувати Богу, ми повинні відмовитися від зарозумілого ставлення до прагнення бути схожими на Бога замість того, щоб свідомо і з вдячністю приймати все, що Бог дає нам. Марія, Цариця миру, у своїх посланнях заохочує нас бути вдячними, бо

Вона сама дякує. Кожне послання закінчується подякою: «Дякую, що відповіли на Мій заклик». У посланні від 3 жовтня 1985 року Вона говорить:

«Дорогі діти! Хочу сказати вам: дякуйте Богові за всі благодаті, які Бог вам дав. За всі плоди дякуйте Господеві й прославляйте Його! Дорогі діти, навчіться дякувати за малі речі, тоді ви зможете дякувати й за великі. Дякую вам, що відповіли на Мій заклик».

Вірні зможуть славити, хвалити і дякувати, коли почнуть розпізнавати Бога завжди і всюди, і через їхню хвалу і прославу Бога світ пізнає і полюбить Бога.

НА ЧОЛІ, НА ГУБАХ І В СЕРЦІ

На месі ми мали досвід, коли Бог промовляє до нас. Коли ми читали і слухали Слово Боже зі Старого і Нового Заповіту та з Євангелія, ми усвідомлювали, що це було Слово Боже, звернене до

нас через пророків, апостолів і євангелістів. Перед самим Євангелієм ми робили хрест на чолі, губах і грудях. Насправді це наші обіцянки думати, говорити та берегти Слово Боже в наших серцях, як ми дорожимо будь-якою дорогоцінністю. Звідси, власне, і наше завдання в повсякденному житті: постійно розмірковувати, розпізнавати Боже Слово в усьому, що відбувається, і порівнювати його з тим, що ми чули про переживання святих письменників, і свідчити це своїми устами, говорити людям про Бога. Тому це не лише завдання священників чи лише богопосвячених осіб, але найприродніше завдання кожного християнина, який був на месі. І знати, як розпізнавати, що Бог промовляє і переносити це у своє життя та тлумачити іншим означає говорити від імені Бога. І це пророче завдання, пророча місія. Поводитися так у повсякденному житті - означає перетворювати кожну атмосферу життя,

чи то в нашому власному життєвому шляху, чи в житті спільноти, сім'ї та цілого світу, в атмосферу, в якій Бог промовляє, а ми розуміємо і передаємо Його мову іншим. Саме тут відбувається пророча місія народу Божого впродовж історії людства.

І як св. Лука каже про Марію, що Вона зберігала ці слова в Своєму серці і розмірковувала над ними, порівнюючи їх із подіями, які відбулися як прообраз новозавітних подій, так кожен вірний повинен бути подібним до Марії. Він стає тим, хто приймає Слово Боже, хто дає йому місце у власних думках, хто дає йому свої уста і особливо своє серце як новий освячений простір, у якому Слово Боже стає людиною в житті кожного зокрема.

Проте життя важке. Людина наражається на небезпеки та спокуси зсередини та ззовні. Вони хочуть і можуть відвернути її від безпечної дороги до Бога. Тому

думки людини часто далекі від думок Бога. Її уста вимовляють слова, які не відповідають божественному слову, а серце легко закривається і стає простором, у якому Слово Боже не може жити, що призводить до духовної сліпоти. Людина стає німою і глухою до божественного навколо себе та в собі.

Помічати ці небезпеки і намагатися протистояти їм - є справді одним із священних обов'язків кожного християнина. Живучи у світі, ми піддаємося впливу всього світського, але у співпраці з благодаттю Божою все, навіть гріх, обертається на добро, на визнання Бога, який промовляє. Ця співпраця потребує і молитви, і посту. Часто страждання - це безсловесна мова Бога, яка відкриває людині очі, серце, душу, щоб людина розпізнала, що Бог промовляє і прийняла це.

“ДЯКУЮ ЗА ТВОЄ «ТАК».”

Я приїхала до Меджугор'є на річний досвід у спільноті «Світло Марії». Одного вечора під час адорації в церкві Святого Якова відчула сильне бажання розпочати 5-денний піст. Я часто постила раніше, і п'ятничний піст був частиною мого тижня протягом тривалого часу, але це було інше. Він відрізнявся тим, що я не хотіла постити для власних потреб, але мала сильне бажання віддати цей піст Богородиці як дар і подяку за велику благодать бути в цьому місці й жити в спільноті. Я хотіла постити, щоб здійснилися плани Марії щодо спільноти, щоб Вона випросила захист і дари Святого Духа для всіх членів спільноти. Я відчувала велику радість і вдячність у своєму серці.

Після кількох днів роздумів і молитви я розпочала піст у понеділок. Разом із постом пообіцяла Богородиці, що буду ходити щодня на Подбрдо. Протягом усіх п'яти днів посту я отримала великі благодаті, не відчувала жодних труднощів, а також відмовилася від кави, яку п'ю двічі на день. Я відчувала велику внутрішню силу, багато адорувала перед Пресвятими Дарами, молилася, читала Святе Письмо й щодня приймала Ісуса. На початку Великого посту я посповідалася і попросила у священника

благословення. У п'ятницю, останнього дня посту, пішов дуже сильний дощ. Вода лилася з пагорбів, і після спуску з Кріжевца я роздумувала, чи їхати мені на Подбрдо, чи відразу додому. Я була мокра, час також спливав, а дощ усе ще продовжував лити. Урешті-решт я вирішила їхати. Коли дійшла до Подбрдо, то побачила, що вода стікає з пагорба, як потік, але після хвилинних вагань вирішила продовжити шлях.

Коли я прийшла до першої Таємниці Радісного Розарію, відчула велику радість і не могла дочекатися, коли буду на місці об'явлення. Я нікого не зустріла дорогою і з нетерпінням чекала, щоб залишитися там наодинці з Дівою Марією. Підійшовши до місця об'явлення, здалеку побачила, що там стоїть жінка. Вона була близько до статуї Богородиці й молилася вголос. Я відчувала розчарування, сум і трохи роздратування через те, що не буду там наодинці. Підійшовши до жінки, відчула, що вона хоче поговорити, адже дивиться на мене. Тому я опустила очі, бо не хотіла ні з ким говорити. Але жінка таки підійшла до мене й почала питати, чи є на тому місці ще щось, крім цієї статуї, як повернутися, чи є інший шлях... і так далі. Я відповіла їй, але намагалася швидко закінчити розмову, бо хотіла просто помолитися і ні з ким не розмовляти. Але вона все питала: «Ти повертаєшся назад у село?» Я сказала, що так, і вона запитала мене, чи може вона піти зі мною, тому що не хоче йти сама. Уже в думках я була трохи зла і казала собі, що мій вихід був зовсім не таким, яким я собі уявляла... тільки я і

Діва Марія. Незважаючи на всі ці почуття та думки, я погодилася, але попросила її дати мені хвилинку помолитися.

Я стала на коліна й хотіла почати молитися, але не могла вимовити ні слова. Я нічого не розуміла. Просто дивилася на статую і не могла нічого сказати. Тоді почула у своєму серці: «Один акт любові до ближнього – це більше, ніж багато слів і молитов». Я зрозуміла, підвелася в смиренні й пішла з жінкою, яка мене чекала. Дорогою ми розмовляли, вона розповіла, що вперше в Меджугор'ї, це була дуже приємна розмова, і спуск з гори пройшов швидко. Укінці жінка подякувала мені, вона була дуже щаслива, що здійснила підйом і спуск, та розповіла, що перед моїм приїздом вона молилася біля статуї Діви Марії, щоб їй хтось був посланий, тому що вона не хотіла спускатися одна, і саме тоді прийшла я. Ми обмінялися номерами телефонів, і коли я повернулася додому, то знайшла повідомлення від неї: «Дякую тобі за твій досвід у Меджугор'ї. Твоя присутність на горі Подбрдо дала мені відповідь, за якою я сюди приїхала, що я ніколи не буду самотньою і що Богородиця завжди почує мої молитви. Дякую тобі, моя подруго».

Богородице Діво, я хочу подякувати Тобі за те, що Ти приготувала моє серце постом, щоб прийняти й зрозуміти, що вчинки любові до ближнього та служіння є дуже важливими на шляху навернення, духовного зростання і зцілення серця.

Зузанна (Словаччина)

МЕДЖУГОР'Є
4 – 8 СЕРПНЯ 2025

**Запрошуємо Вас до Меджуґор'є прийняти участь
у 36-му Міжнародному молитовному молодіжному фестивалі!**

MLADIFEST

Тема
молодіжного
фестивалю:

«Підемо в дім Господній!»

Пс. 122,1

Молитва Розарію та піст мають силу змінити цей світ, подолати зло, зупинити війни й принести мир нашим серцям, сім'ям та всьому світові.

БЕЗПЕРЕРВНА МОЛИТВА ВЕРВИЦІ Й ПІСТ **ЗА МИР**

...Розпочалися 1 жовтня 2014 р.

З Божою допомогою та завдяки багатьом, хто відгукнувся, вони продовжуються до сьогодні. Коли ми молимося й постимо за втілення намірів та планів миру Богородиці, Бог діє через Діву Марію там, де це найбільше потрібно та у найкращий для цього спосіб.

Приєднуйтеся до нас і Ви!

www.mir.com.hr

*"Дякую вам,
що відповіли
на Мій заклик!"*

Якщо ви бажаєте фінансово підтримати діяльність спільноти "Світло Марії", це можна зробити переказом на рахунок:
Назва отримувача: SVETLO MARIINO, п. о. Банк: Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank) Номер рахунку: 5058517603/0900
IBAN: Sk5409000000005058517603 BIC/SWIFT: GIBASKBX IČO: 45743304 Нехай Бог винагородить!